

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.673/2024/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím; tartózkodási hely: cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Kovács Arthur ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy József Gyula ügyvéd (cím4)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.579/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.027/2022/28.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2007. óta szabadságvesztés büntetését tölti, ebből 2021. április 23. és 2022. január 13. között a alperesben tartották fogva fegyház fokozatban.

[2] 2021. szeptember 26-án a felperes elhelyezésére szolgáló 16-os zárkában tartott biztonsági ellenőrzés során az alperes munkatársai a felperes ágát felborították, pótolhatatlan családi fényképeit, továbbá ruháit, törölközőit, könyveit, bírósági iratait, élelmiszereit és tisztálkodási szereit a padlóra dobálták és ezekre felmosó vizet öntöttek. A megsemmisített élelmiszerekről jegyzőkönyvet vettek fel. A történetek miatt a felperes 2021. október 1-jén az alperes parancsnokához terjesztett elő sérelemdíj iránti igényt, amelynek elbírálásáról a perben irat nem áll rendelkezésre.

[3] A felperes édesanyja, név a felperes képviselőjében 2021. szeptember 27-én az alperes parancsnokának bejelentette, hogy a felperes fogva tartására szolgáló zárkában a WC ülőke eltörtött, kérte annak cseréjét. Az alperes a felperes kérelmét 2021. szeptember 28-i határozatával elutasította. A felperes ennek kapcsán az alperes parancsnokához sérelemdíj iránti igényt terjesztett elő, amelynek elbírálásáról adat nem áll rendelkezésre. Az ülőke cseréjére 2021. október 5-én került sor.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fogva tartás során számos tekintetben megsértette az egészség védelméhez, illetve az emberi méltóság védelméhez fűződő személyiségi jogait. A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából releváns kereseti kérelmek szerint az alperes megsértette az egészség védelméhez fűződő személyiségi jogát, mikor 2021. április 23. és 2021. július 5. közötti időszakban nem biztosította számára fürdési engedéllyel a napi zuhanyozást, noha a felperes igazoltan aranyér betegségben szenvedett. A felperes kérte annak megállapítását, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes azzal, hogy 2021. április 23-ától 2021. május 6-ig, majd 2021. október 8. napjától folyamatosan nemdohányzó fogvatartottként dohányzó fogvatartottak közé helyezte el őt, megsértette az emberi méltósághoz és az egészséghez fűződő személyiségi jogát.

[5] A felperes kérte annak megállapítását is, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az egészséghez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy miközben tisztában volt a felperes gerincbetegségével, elvette tőle az ágyszivacsát, fejpárnáját, takaróját, ezzel arra kényszerítette, hogy 2021. december 21. és 2021. december 27. között napi 16 órán keresztül üljön egy háttámla nélküli ülőalkalmatosságon vagy

feküdjön egy fadeszkán, illetve kérelmei ellenére nem állította elő orvosi rendelésre gerincfájdalmai ellenére biztonsági elkülönítésének idején.

[6] A keresetében a felperes annak megállapítását is kérte, hogy az alperes azzal, hogy 2021. április 23. napjától folyamatosan nem biztosította számára az évszaknak megfelelő lábbelit és nem engedélyezte, hogy saját, évszaknak megfelelő cipőjét használhassa, megsértette az emberi méltósághoz és egészséghez fűződő személyiségi jogait. A felperes ebben a körben sérelmezte, hogy olyan lábbelit (téli bakancsot) kellett viselnie egész évben, amelyben nyaranta erősen izzadt a lába, ami egyrészt kellemetlen volt, másrészt pedig állandó gombás fertőzést okozott. A zárkában, amikor a felperes a társaival együtt tartózkodott és lábbelijüket levették, el kellett viselnie a hasonló problémákkal küzdő zárkatársai penetráns lábszagát. A felperes azt is kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes 2021. április 23. napjától azzal is megsértette az emberi méltósághoz és egészséghez fűződő személyiségi jogát, hogy arra kényszerítette, hogy nyáron, hőségben is begombolt ingben, hosszú nadrágban és bakancsban sétáljon a sétaudvaron, a forró zárkában is formaruhában és bakancsban tartózkodjon, és megtiltotta azt is, hogy amennyiben a hidegben fázik, akkor napközben betakarózzon a zárkában, illetve nem biztosított az évszaknak megfelelő formaruhát sem. Ehhez képest feleslegesen kellett szenvednie hol a melegtől, hol a hidegtől, ezáltal életminősége jelentősen megromlott az alperes intézkedései miatt. A megállapítás mellett kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

[7] A felperes keresetében kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. szeptember 26-án az elhelyezésére szolgáló 106-os zárkában biztonsági vizsgálatnak mondott tevékenység során az alperes munkatársai az ágyát felborították, arra felmosóvizet öntöttek, közben a pótolhatatlan családi fényképeit, ruháit, törülközőit, könyveit, bírósági iratait, élelmiszereit és tisztálkodószereit a padlóra borították és arra felmosóvizet öntöttek. Ebben a körben kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze 100 000 forint sérelemdíj megfizetésére, továbbá elégtétel adására oly módon, hogy az alperes parancsnoka írásban kérjen bocsánatot a történetek miatt.

[8] A felperes annak megállapítását is kérte, hogy az alperes megsértette a tulajdonhoz fűződő személyiségi jogát, valamint emberi méltóságát azzal, hogy 2021. szeptember 26-án az alperes munkatársai szándékosan kárt okoztak azzal, hogy munkatársai az élelmiszereit a zárka padlójára dobálták és arra felmosóvizet öntöttek, illetve élelmiszereit elvették és azokat megsemmisítették annak ellenére, hogy az élelmiszereket az alperesnél található boltban vásárolta, így azokat nem lehetett illegálisan birtokolt tárgyaknak tekinteni. Kérte, hogy ebben a körben a bíróság kötelezze az alperest kártérítés címén 4500 forint megfizetésére.

[9] A felperes azt is kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy sorozatos kérései ellenére 2021. szeptember 27-től 2021. október 5. napjáig 8 napon keresztül nem cserélte ki a felperes elhelyezésére szolgáló 106-os zárkában az eltört WC ülökét, így a felperesnek 8 napon keresztül úgy kellett az illemhelyet használni, hogy arra nem lehetett biztonsággal ráülni. Kérte, hogy emiatt a bíróság kötelezze az alperest napi 5000 forint, azaz összességében 40 000 forint sérelemdíj megfizetésére, valamint arra, hogy adjon elégtételt a számára akként, hogy az intézet parancsnoka írásban kérjen bocsánatot a történetek miatt.

[10] A felperes kereseti kérelmének jogalapjaként hivatkozott az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Alaptörvényre, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ára, a 2:43. § a) pontjára, a 2:51. §-ára és a 2:52. §-ára.

[11] Az alperes ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából releváns kereseti kérelmek tekintetében a kereset teljes elutasítását kérte a jogalap hiányára

való hivatkozással. Álláspontja szerint az alperes magatartása mindenben megfelelt a működésére vonatkozó jogszabályoknak. A felperes a házirend szerinti fürdési lehetőségeket megkapta, egészségügyi ellátásban részesült, alapvetően nemdohányzó zárkában helyezték el, ruházatai, cipője megfelelt a jogszabályi előírásoknak, több tekintetben a jogsértés bekövetkezését a felperes nem bizonyította.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adva ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. szeptember 26. napján a felperes elhelyezésére szolgáló 16-os zárkában tartott biztonsági ellenőrzés során az alperes munkatársai a felperes ágyát felborították, pótolhatatlan családi fényképeit, továbbá ruháit, törülközőit, könyveit, bírósági iratait, élelmiszereit és tisztálkodási szereit a padlóra dobálták és erre felmosóvizet öntöttek. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 100 000 forint sérelemdíjat, továbbá az alperes parancsnoka adjon elégtételt akként, hogy írásban kérjen bocsánatot a felperestől.

[13] Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes tulajdonhoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. szeptember 26-án az alperes munkatársai szándékosan kárt okoztak a felperesnek azzal, hogy az élelmiszereit a zárka padlójára dobálták, azokra felmosóvizet öntöttek, továbbá élelmiszereit elvették, azokat megsemmisítették. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek ezért 4500 forint kártérítést.

[14] Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a felperes sorozatos kérései ellenére nem cserélte ki a felperes elhelyezésére az adott időszakban szolgáló 106-os zárkában a WC ülőkét, emiatt a felperesnek úgy kellett használnia az illemhelyet, hogy arra nem lehetett biztonságosan ráülni. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg ezért a felperesnek 40 000 forint sérelemdíjat, továbbá az alperes parancsnoka adjon elégtételt a felperesnek akként, hogy a megállapított személyiségi jogsértésért írásban kér bocsánatot.

[15] Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 381.657 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

[16] Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adó rendelkezéseket azzal indokolta, hogy ezen kereseti kérelmek tekintetében az alperes nem tett érdemi nyilatkozatot, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 203. § (2) bekezdése alapján helyt kellett adni a nem vitatott követeléseknek. Ezt meghaladóan a módosított keresetet elutasította.

[17] Az elutasító rendelkezések indokaként kiemelte, hogy a felperes keresete közhatalmi jogkörben okozott személyiségi jogi jogsértésen alapult, ezért az elbírálás során a Ptk. 2:42. §-át, 2:52. §-át és 6:548. §-át is alkalmazni kellett. A felperes a keresetében a jogellenes magatartást minden további vizsgálat nélkül azonosította a személyiségi jogsértéssel, illetve a hivatkozott hátrányból következtetett vissza a tanúsított magatartás vagy mulasztás jogot sértő jellegére. Az elsőfokú bíróság szerint ugyanakkor különbséget kell tenni a jogsértő cselekmény és a sérelem között. A felperest érthette hátrány a jogszabálysértő büntetés-végrehajtási körülmények miatt, de a személyiségi jogsértés miatti bármely szankció alkalmazásához az is szükséges, hogy ezt a hátrányt személyiségi jogi jogsértés okozza. A közhatalom gyakorlása során azonban a közhatalmat gyakorló szerv személyiségi jogi jogsértést vagy akkor valósít meg, ha olyan, a saját eljárására irányadó szabályt sért meg, amely egyben valaki másnak a személyiségi joga védelmét szolgálja; vagy az adott magatartás, illetve mulasztás személy elleni támadás is egyben. Az alperesnek az a kötelessége, hogy az elítélteket a jogszabály előírásai szerint helyezze és lássa el, nem a

felperes személyhez fűződő jogát, hanem az állam alperesen keresztül megvalósuló feladatának ellátását, a büntetések végrehajtásának elősegítését szolgálja. A kereset alapjául megjelölt jogszabályi rendelkezések tehát a jellegüknél fogva nem a felperes személyiségi jogai védelmére szolgálnak. Ebből következik, hogy a nem előírás szerinti fogva tartás csak akkor minősülhetne személyiségi jogi jogsértésnek, ha ez a felperes személye elleni támadás volna. Ez akkor lenne így, ha az alperes a felperes lényegi tulajdonságainak összessége miatt nem biztosította volna a megfelelő fogvatartási körülményeket, ugyanakkor a perbeli tényállás mellett az alperes részéről ez a támadó magatartás nem állapítható meg. Emellett azt is kiemelte, hogy a személyiségi jogi jogsértés megállapítása iránti pernek nem tárgya az alperes tevékenységének olyan „felügyeleti felülvizsgálata”, vagyis annak megítélése, hogy általában betartja-e a fogva tartásra irányadó jogszabályokat, belső szabályozókat.

[18] Az elsőfokú bíróság emellett kiemelte, hogy a felperes büntetését fegyház fokozatban hajtották végre, amely a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv.tv.) 100. § (1) bekezdése értelmében a legszigorúbb végrehajtási fokozat. A (2) bekezdés b) pontjának megfelelően a fegyházban az elítélt életrendje részleteiben is meghatározott, állandó irányítás, ellenőrzés alatt áll. Ehhez képest kell figyelembe venni a Bv.tv. 83. § (4) bekezdését, mely szerint a szabadságvesztés végrehajtása során törekedni kell arra, hogy az elítélt körülményei közelítsenek a szabad élet körülményeihez.

[19] A felülvizsgálat tekintetében releváns kérdések körében az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes nem tett tényállítást arról, hogy az alperesnél történt elhelyezése folytán romlott volna az aranyér problémája, ezt orvosi iratokkal nem támasztotta alá. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem bizonyította azt sem, hogy dohányzó zárkába helyezték el, valójában döntően nemdohányzó zárkába került. A felperes azon hivatkozása, hogy ott valamely fogvatartott mégis dohányzott, azt a felperes nem jelentette, így az alperes részéről mulasztás nem állapítható meg.

[20] Az öltözködési és cipőviselési szabályok, fázás esetén a betakarozás megtiltásában a felperes nem adta elő, hogy ténylegesen mikor, milyen körülmények mellett következett be olyan helyzet, amikor az alperes nem engedte a hőmérsékletnek megfelelő öltözet viselését, vagy megtiltotta, hogy a felperes betakarozzon. Nem hivatkozott arra, hogy mindezek miatt milyen módon sérült az egészsége, milyen orvosi ellátásban, gyógykezelésben részesült.

[21] A ruházatot a büntetés-végrehajtási intézet biztosította, ennek mosását is, tehát saját mosásra nem volt szükség, így hiánya nem minősül a felperes személye elleni támadásnak. A zárkatársak esetleges testszaga legfeljebb kellemetlenség, kényelmetlenség, de nem személyiségi jogi jogsértés.

[22] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a fürdést a dolgozók és a nem dolgozók megkülönböztetésével biztosítja. A felperes nem vitatta, hogy a zárkában van csap, a mosakodás akár naponta több alkalommal is lehetséges. Nem bizonyította azt, hogy aranyér betegsége folytán orvosi előírás alapján napi melegvizes zuhanyzás szükséges lett volna, illetve azt sem, hogy ennek hiányában aranyérének állapota romlott. Olyan előadást sem tett, hogy a zuhanyzási lehetőség beosztása során az alperes a felperes személyiségére tekintettel járt volna el.

[23] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A felperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, illetve megállapította, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.

[24] A másodfokú bíróság elsődlegesen megállapította, hogy nem merült fel olyan indok, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A felperes azon hivatkozására,

hogy nem tették számára lehetővé a bizonyítás lefolytatását, bizonyítási indítványait indokolatlanul elutasították, a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felajánlott bizonyítás lefolytatása valóban szükségtelen volt, mert a bizonyítás célja az előadottak alátámasztása, nem pedig a büntetés-végrehajtási intézet állapotának általános értékelése. A másodfokú bíróság szerint a felperes által előadottak valóságuk esetén sem alkalmasak személyiségi jogsértés megállapítására.

[25] A felperes személyes jelenlétének hiánya tekintetében a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy erre félként a felperes igényt tarthatott, ugyanakkor távolléte a kereset érdemi elbírálását nem befolyásolta, különösen nem a Pp. 191. § (4) bekezdése szerinti körben. A másodfokú bíróság kiemelte: a kereset alapjául szolgáló tényeket a Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontja alapján már a keresetlevélben elő kell adni, az kiegészíthető ugyan, de a felperes nincs feljogosítva arra, hogy fontos tényeket mellőzön a keresetből. A másodfokú bíróság szerint a felperes személyes meghallgatása a bíróság oldaláról csupán lehetőség, de nem kifejezett kötelezettség.

[26] Ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság csak részben értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy személyiségi jogsértés csak személy elleni konkrét „támadással” valósulhat meg vagy tételes személyiségi jogi szabály megsértésével. A másodfokú bíróság álláspontja szerint személyiségi jogsértés akkor állapítható meg, ha tételesen meghatározott személyiségi jogot éri sérelem az alperes valamely cselekvése vagy mulasztása okán. Speciális a helyzet annyiban, hogy a büntetés-végrehajtási intézet jogszabályok hatalmazzák fel bizonyos személyiségi jogok korlátozására, vagyis a jogalkotó írja elő, mit tehet a bv.-intézet az Alaptörvény, illetve az alapvető jogok korlátai között. Ebből az következik, hogy amennyiben a jogszabályi felhatalmazás keretei között marad az alperes cselekvése, akkor személyiségi jogsértés nem állapítható meg, ugyanakkor, ha kilép a jogszabály kereteiből vagy magatartása önkényessé válik, akkor a személyiségi jogok megsértéséért az alperes akkor is felel, ha nem kifejezetten konkrét személy ellen irányul a magatartása vagy a mulasztása. Ehhez képest a konkrét esetek vonatkozásában azt kell vizsgálni, hogy az alperes belül maradt-e a rá vonatkozó jogszabályok keretein, illetve, hogy az állított jogsértések a felperes személyiségének lényegét érintik-e vagy sem. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem lehet a jelen eljárásban a bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alperes betart-e minden rá vonatkozó rendelkezést, csupán azt kell vizsgálni, hogy az alperes magatartása konkrétan személyiségi jogot sért-e, illetve a felperes személyiségére konkrét befolyást gyakorolt-e. Általánosságban megállapította, hogy a kisebb, a kényszerű együttéléssel együtt járó súrlódások, kellemetlenségek nem minősülnek személyiségi jogsértésnek a bv.-intézet részéről.

[27] A tételes vizsgálat során a felülvizsgálat szempontjából releváns kérdések körében a másodfokú bíróság megállapította, hogy tényként az volt megállapítható, hogy a felperesnek valóban volt aranyér betegsége, ugyanakkor az is rögzíthető volt, hogy arra gyógyszeres kezelést kapott, illetve az is megállapítható, hogy az ombudsmani vizsgálatot követően heti 5 zuhanyozás minden fogvatartott számára engedélyezve volt az adott időszakban a Covid-járvánnyal is összefüggésben, ezért az elmaradt zuhanyozási lehetőség csak csekély mértékű lehetett.

[28] A dohányzó cellában való elhelyezés tekintetében a másodfokú bíróság megállapította, hogy két héten keresztül, 2021. április 23. és május 6. között valóban dohányzó zárkába került a felperes, de ez nem tekinthető komoly mértékű sérelemnek, tekintettel arra is, hogy ezt követően igazoltan nemdohányzó zárkában helyezték el.

[29] A gerincbántalmai fokozódása körében a biztonsági elkülönítés időszaka tekintetében megállapította, hogy a felperessel szemben alkalmazott intézkedés a jogszabályok keretei között maradt. Indokolatlan szenvedést mindez a felperes számára nem

okozott. Ezeket az intézkedéseket az ügyészégi vizsgálat sem tekintette jogsértőnek. Ugyancsak nem találta jogsértőnek azt, hogy a fogvatartás alatt a felperesnek az alperes által biztosított ruházatot, illetve lábbelit kellett viselnie.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[30] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak részbeni megváltoztatását kérte, és kiemelte az egészséghez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását a fürdési engedély hiánya tekintetében, a dohányzó zárkában történő elhelyezéssel összefüggésben, továbbá kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette az egészséghez, illetve az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát akkor, amikor a biztonsági elkülönítés során elvették tőle a gerincbetegsége kezeléséhez vagy enyhítéséhez szükséges eszközöket, továbbá ugyanezen személyiségi jogok megsértésének megállapítását kérte az öltözködéssel, illetve a cipőviseléssel kapcsolatos gyakorlat miatt. A felperes másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását a keresetet elutasító részben.

[31] A felperes megsértett jogszabályként hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére, a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:43. § a) pontjára, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a Pp. 276. § (1) bekezdésére, 279. § (1) bekezdésére és a 191. § (4) bekezdésének megsértésére.

[32] A felperes sérelmezte, hogy elmaradt a személyes meghallgatása, amely elzárta őt a további tényállítások megtételétől, bizonyítási indítványok előterjesztésének lehetőségétől, ez sértette a tisztességes eljáráshoz való jogát. A felperes szerint ezért indokolt a tárgyalás érdemi részének a megismétlése.

[33] A felperes külön sérelmezte azt, hogy valamennyi bizonyítási indítványát mellőzték, meggyőződése szerint amennyiben azoknak helyt adtak volna, akkor más ítélet születik. Álláspontja szerint nem megfelelően vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy történtek-e szabályszegések az alperes részéről és ezek sértették-e a személyiségi jogait.

[34] A felperes álláspontja szerint személyiségi jogait sértette a zuhanyzási engedély hiánya, ténylegesen napi zuhanyhasználatra lett volna szüksége aranyér betegsége miatt, erre nézve orvosi előírás született. Álláspontja szerint azzal, hogy dohányzó zárkában helyezték el, megsértették az elkülönítésre vonatkozó törvényi rendelkezést, a Bv.tv. 101. § (1) bekezdését. A felperes szerint ezzel őt passzív dohányossá tették, ezzel súlyosan sértették a személyiségi jogait, az ezzel kapcsolatos elutasító döntés ellentétes a kialakult ítélkezési gyakorlattal.

[35] A gerincbetegség karbantartásához szükséges eszközök elvétele tekintetében előadta, hogy ugyan léteznek jogszerű korlátozások a biztonsági elkülönítés során, azonban a jelen esetben az alperes a felperes betegségével tisztában volt, ezért vizsgálni lett volna szükséges azt, hogy ilyen egészségügyi okok mellett egyáltalán vele szemben az elkülönítés alkalmazható-e vagy sem. A felperes szerint ezzel számára szükségtelen elkerülhető szenvedést okoztak.

[36] Az öltözködés, illetve a cipőviselés kapcsán előadta, hogy egész évben téli bakancsot kellett viselnie, ennek megfelelőse adott esetben szakértői kérdés lett volna, azonban ilyen bizonyítást indítványa ellenére az eljáró bíróságok nem folytattak le, így nem vizsgálták azt sem, hogy a bakancs viselése okozhat-e betegséget.

[37] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte azzal, hogy az ítéletek megfelelnek a törvényes rendnek, a törvények tartalmának és szellemének és az ítélkezési gyakorlatnak egyaránt. Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költséginymert nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

[39] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[40] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[41] A jelen esetben a keresetnek részben helyt adó részében az elsőfokú ítélet fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. A Kúriának a jelen esetben arról kellett döntenie, hogy a felperes által megjelölt okokból helye van-e a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének, illetve, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt esetekben jogszabályt sértett-e a másodfokú bíróság akkor, amikor a felperes kereseti kérelmeit elutasította.

[42] A Kúriának azt kellett elsődlegesen vizsgálnia, hogy történt-e olyan eljárásjogi szabálysértés, amely a másodfokú ítélet teljes vagy részleges hatályon kívül helyezését indokolná. A felülvizsgálati kérelem szerint azzal, hogy kérelme ellenére elmaradt a felperes táv- meghallgatás útján történő személyes meghallgatása, illetve azzal, hogy az eljáró bíróságok nem teljesítették a felperes bizonyítási indítványait, a felperest elzárták a bizonyítás lehetőségétől, illetve további indítványok előterjesztésétől, és ezzel sérült a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való fűződő személyiségi joga.

[43] A felperes szerint a tisztességes eljáráshoz való jog azáltal is sérült, hogy őt az elsőfokú bíróság megfosztotta a személyes részvétel lehetőségétől és ezt a mulasztást a másodfokú bíróság nem korrigálta.

[44] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

[45] A Pp. 191. § (4) bekezdése szerint a fél jogi képviselője mellett a fél, a törvényes képviselője és a nem jogi képviselő meghatalmazottja a tényállítás, a bizonyíték és a bizonyítási indítványok tekintetében hatályos nyilatkozatot tehet.

[46] A Pp. felhívott rendelkezése nem teszi kötelezővé a felperes személyes meghallgatását, az csupán jogi lehetőség.

[47] A Kúria álláspontja szerint nem vitatható az, hogy a felperesnek, mint félnek lehetősége lett volna a tárgyaláson jelen lenni, de megalapozottnak ítélte meg a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy távolléte az ügy érdemi elbírálását nem befolyásolta, mert bár a Pp. 191. § (4) bekezdése valóban lehetővé teszi, hogy a peres fél joghatályos nyilatkozatot tegyen a tényekről, ugyanakkor a Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontja azt tartalmazza, hogy a keresetlevél érdemi részében már fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket. A Pp. ugyan nem zárja ki az előadás kiegészítését, de valóban nem jogosítja fel a peres felet arra, hogy a keresetleveléből kihagyjon bizonyos tényeket és azokat csak később közölje a bírósággal. A felülvizsgálati kérelemmel érintett tárgykörökben a másodfokú bíróságnak is alapvetően jogkérdésben kellett állást foglalnia.

[48] A Pp. 276. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendelt el. A (2) bekezdés szerint a bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi. A (3) bekezdés értelmében a bíróság a fél által előterjesztett bizonyítási indítványokhoz, a bizonyítás felvétele tárgyában hozott határozatához nincs kötve. Az (5) bekezdés szerint a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

[49] A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemmel érintett egyes kereseti kérelmek vonatkozásában (zuhanyzási engedély hiánya, dohányzó zárkában való elhelyezés, gerincbetegség nem megfelelő figyelembe vétele a biztonsági elkülönítés idején, öltözködési, illetve lábbeli-viselési problémák) tekintetében az eljáró bíróságok a bizonyítékok értékelése során nem követtek el jogsértést, ezekben a kérdésekben bizonyítás tételes lefolytatására nem volt szükség, ezekre a kérdésekre a Kúria a tételes vizsgálat során fog kitérni.

[50] Az eljárási szabálysértések között a felperes megjelölte a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését. Ezen jogszabályhely szerint a bíróság a perben jelentős tényeket, a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

[51] A következetes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárás során nincs helye a felülmérlegelésnek, azaz a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. A felülmérlegelés tilalma azt jelenti, hogy csak kivételesen van helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének olyan esetben, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Pfv.V.20.430/2022/6., Pfv.IV.22.281/2022/5., Pfv.V.20.810/2022/5.). A jelen esetben a Kúria ilyen felülmérlegelésre alapot adó körülményt nem észlelt. Összességében megállapítható, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely a jogerős ítélet egészét vagy akár csak bármely részét érintően annak hatályon kívül helyezését indokolná.

[52] A felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálata során nem hagyhatók figyelmen kívül az adott jogterületre vonatkozó speciális rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok, belső szabályzatok (például a házirend) tartalma, elsődlegesen Bv.tv. bizonyos rendelkezései, valamint a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes fogva tartás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) szabályai.

[53] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § a) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelentik különösen az élet, a testi épség és az egészség megsértése.

[54] A Bv.tv. 83. § (8) bekezdése szerint az elítéltet kizárólag a büntetés céljának eléréséhez szükséges legkisebb mértékű korlátozásoknak lehet alávetni. A szabadságvesztés végrehajtása során a büntetés-végrehajtási szervezet az elítélt életében csak a büntetés céljának elérésére szükséges mértékben avatkozik be. Az elítélt szabadságvesztés alatti életvitelét – ha erre képesnek és késznek mutatkozik – vele együttműködésben kell kialakítani. A Bv.tv. 98. § (1) bekezdés a) pontja szerint a szabadságvesztés végrehajtása során biztosítani kell az elítélt őrizetét, felügyeletét és ellenőrzését, továbbá a d) pont szerint biztosítani kell jogainak e törvény szerinti gyakorlását.

[55] A Bv.tv. 118. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtása alatt az elítélt elveszti a személyi szabadságát, köteles eltérni a végrehajtás tényéből eredően egyes alapvető jogainak és a jogszabályok által biztosított egyéb jogosultságainak a szünetelését, korlátozását, módosítását. A (2) bekezdés szerint a szabadságvesztés végrehajtása alatt az elítélt az alapvető jogait és a jogszabályok által biztosított egyéb jogosultságait a büntetés-végrehajtása során is gyakorolhatja. A (3) bekezdés szerint a büntetés-végrehajtási szervezet biztosítja, illetve elősegíti az elítélt jogainak gyakorlását. A (4) bekezdés szerint az elítélt kötelezettségeinek teljesítése, illetve jogainak gyakorlása során a szabadságvesztés-büntetés céljai teljesítése érdekében köteles a bv.-intézettel együttműködni.

[56] A Rendelet 47. § (1) bekezdése szerint a bv.-intézetben a fogva tartás törvényes végrehajtásához szükséges rendet kell fenntartani. A rend kialakítása és fenntartása a bv. szervezet feladata.

[57] A Kúria a felülvizsgálati kérelemmel érintett egyes kereseti kérelmek tekintetében alapvetően osztotta a másodfokú bíróság kellően indokolt jogi álláspontját. A felperes egyébként megsértett jogszabályként nem jelölte meg az indokolási kötelezettség megsértését [Pp. 346. § (4) és (5) bekezdés].

[58] A másodfokú bíróság által 4. számú kereseti kérelemként megjelölt és a felülvizsgálati kérelemben érintett kérdés volt a zuhanyzási engedély hiánya, vagyis, hogy az alperes azzal károsította a felperes egészségét, hogy ő az aranyér betegségét nem kezelhette napi zuhanyozással. A másodfokú bíróság ítéletének [66] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy az alkalmazott gyógyszerek és a becsatolt orvosi iratok alapján megállapítható volt, hogy a felperesnek valóban volt az alperes intézetében aranyér betegsége, amelyre megfelelő gyógyszeres kezelést kapott. A másodfokú bíróság ebben a körben helytállóan állapította meg, hogy a felperes által csatolt ombudsmani jelentésből megállapítható, hogy az érintett időszakban, amely mintegy másfél hónapot tett ki, a Covid-járványhelyzetre figyelemmel a nem dolgozó fogvatartottaknak is heti öt alkalommal biztosította az alperes a zuhanyzást. Nem sértette a mérlegelés szabályait a másodfokú bíróság akkor, amikor azt állapította meg, hogy a heti öt alkalom a napi fürdéshez képest csekély mértékű különbség és ez az állapot csak rövid ideig állt fenn. Megfelelően ítélte meg a Kúria szerint a másodfokú bíróság azt, hogy a felperes által megfelelőnek tartott helyzethez képest csekély mértékű eltérés tekintetében, hogy egészsége szempontjából ez érdemben hátrányt nem jelentett, ezért megalapozott volt ezen kereseti kérelmének elutasítása.

[59] A 7. számú kereseti kérelem kapcsán a felperes sérelmezte a felülvizsgálati eljárásban, hogy nem megfelelően ítélte meg a jogerős ítélet azt, hogy őt az elkülönítés szabályait megsértve dohányzó zárkában helyezték el 2021. április 23. és 2021. május 6. között, illetve, hogy 2021. október 10-től a nemdohányzó zárkában ténylegesen dohányzó fogvatartottakat (név1, név2) helyeztek el.

[60] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokból állapította meg a dohányzózárkában való elhelyezés időtartamát, illetve azt, hogy az egyébként nem dohányzó 106. zárkában meddig voltak olyan elítéltek, akik egyébként dohányoztak.

[61] A Bv.tv. 101. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtása során – ha e törvény másképp nem rendelkezik – e) pont szerint el kell különíteni a dohányzókat a nem dohányzóktól. Az iratokból megállapítható adatok szerint az elkülönítés 2021. április 23-tól 2021. május 6-ig, illetve 2021. október 10-től november 2-ig nem történt meg. A Kúria szerint nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság azzal, hogy ebben a körben további bizonyítást nem tartott szükségesnek, mert adott kérdésben a felperes álláspontjának elfogadása mellett döntött oly módon, hogy két hétig volt dohányzó zárkában nemdohányzóként a felperes, majd nagyjából 3 hétig két olyan személlyel, akik dohányoztak. Azt kellett tehát megítélni, hogy ezen időszakok alapul vételével megállapítható-e a felperes

emberi méltósághoz, illetve egészséghez való jogának megsértése. A Kúria szerint a konkrét esetben a másodfokú bíróság nem sértette meg a mérlegelés alapvető szabályait akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes tartósan nem volt kitéve a passzív dohányzás káros hatásainak, így nem állapítható meg egészségének vagy emberi méltóságának a sérelme. Azt is megfelelően értékelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes panaszait követően az alperes részéről történtek intézkedések a sérelmes helyzet megszüntetésére. A másodfokú bíróság tételesen kitért arra a kérdésre, hogy a felperes által megjelölt eseti döntésekkel, mint ítélezési gyakorlattal nem volt ellentét az elsőfokú bíróságnak ezen kereseti kérelmet elutasító döntése.

[62] A Kúria szerint nem merült fel arra nézve adat, hogy a viszonylag rövid időtartamú, dohányzókkal együttes elhelyezés a felperes egészségét érdemben károsította. Megfelelően értékelte a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy az alperes részéről, ha nem is azonnal, de intézkedések történtek a sérelmes helyzet megszüntetésére. Összességében ezért megállapítható volt, hogy a dohányzó elítéltekkel történő együttes elhelyezés olyan mértékű sérelmet nem okozott, amely indokolná a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítását.

[63] A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a 9. sorszámú kereseti kérelmének elutasítását, mely azzal volt kapcsolatos, hogy a 2021. december 21. és december 27. között alkalmazott biztonsági elkülönítés során az alperes megtagadta azon eszközök alkalmazását, használatát, amely derékbántalmi és gerincbántalmi enyhítésére szolgáltak. A felperes szerint elvették tőle takaróját, a párnáját és ágyszivacsát. Az alperes ezen körülményeket nem vitatta, de előadta, hogy a felperes az éjszakai időszakra az alváshoz szükséges kellékeket megkapta. A másodfokú bíróság megállapította, hogy ezen időszakban a felperes valóban folyamatosan panaszkodott a fájdalomra, ugyanakkor rámutatott arra, hogy a biztonsági elkülönítés speciális helyzetet teremt, amely során a Bv.tv. 146. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés g) pontja, valamint a 7/2020. (XII. 23.) BVOP Utasítás 146-152. pontjainak megfelelően ezen intézkedés fogatosítása során a fogvatartottat különböző korlátozásoknak lehet alávetni. A felperes kifogásolta azt, hogy az alperes gerincbetegségéről, fájdalmairól tudva alkalmazta a korlátozó intézkedéseket.

[64] A Kúria szerint a felperes ezen felülvizsgálati kérelme sem volt megalapozott. A biztonsági elkülönítés, mint lehetséges intézkedés a Bv.tv. 146. §-ában került szabályozásra, a végrehajtás rendjének és a fogva tartás biztonságának fenntartása körében. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése meghatározza azt, hogy milyen esetben kerülhet sor a biztonsági elkülönítésre, a (2) bekezdés intézkedik arról, hogy ennek elrendelésére ki jogosult, milyen időtartamra, a (3) bekezdés pedig rendelkezik arról, hogy az elítélt milyen jogosítványai korlátozhatók biztonsági elkülönítés ideje alatt. A (3) bekezdés g) pontja szerint a fogvatartott esetében a magánál tartható tárgyainak köre és mennyisége korlátozható.

[65] A Kúria szerint helyesen értékelte ebben a körben a másodfokú bíróság azt, hogy közvetlenül az elkülönítés befejezése után a felperes hátfájdalmaira gyógyszeres kezelést kapott. A biztonsági elkülönítés által megengedett korlátozások körét a rendelkezésre álló adatok alapján az alperes nem lépte túl, illetve a 21/F/65. sorszámú melléklet szerint az ügyészség sem találta megalapozottnak az ágynemű elvétele miatti panaszt. A korábban kifejtettek szerint amennyiben a büntetés-végrehajtási intézet nem lépi túl a jogszabályi kereteket, az elítélt jogainak korlátozásában, abban az esetben személyiségi jogsértés nem állapítható meg, ezért a Kúria szerint ebben a körben is megalapozottan utasította el a felperes keresetét a jogerős ítélet.

[66] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kifogásolta az öltözködéssel, illetve a cipőhasználattal kapcsolatos kereseti kérelmeit (14. és 15. kereseti kérelem) elutasítását. Álláspontja szerint az öltözet, illetve a cipő megfelelőisége szakértői kérdés, ezért is sérelmes,

hogy az erre vonatkozó bizonyítási indítványait az eljáró bíróságok nem teljesítették. Álláspontja szerint vizsgálni lett volna szükséges azt, hogy a ruházat, illetve a cipő megfelelt-e az egészségügyi szabályoknak, okozhattak-e betegséget.

[67] Ebben a körben a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes igazából nem jelölt meg olyan sérelmet, amely személyiségének lényegét érintené, a felperes létező szabályokat, intézkedéseket kifogásolt. A jogerős ítélet szerint a felperes nem jelölt meg ebben a körben egészségkárosodást, és az sem derül ki a keresetből, hogy a bv.-intézetnek a szabad életnél szükségszerűen kényelmetlenebb és kellemetlenebb körülményen keresztül olyan helyzetbe került volna, amely megalázó, embertelen vagy elviselhetetlen.

[68] A Kúria álláspontja szerint ítéletének [64] bekezdésében a másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az öltözködéssel, illetve a cipőhasználattal kapcsolatban megjelölt sérelmek a külső, objektív szemlélet szerint kellemetlenségnek minősülnek, amelynek eredete az, hogy a felperes nem választhatja meg szabadon, hogy milyen öltözetet visel és milyen egyéb eszközöket használ. Helyesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy nincs arra lehetőség a személyiségi jogi per keretei között, hogy a büntetés-végrehajtás általános állapotát a bíróság megítélje, illetve annak megítélése sem a bíróság feladata, hogy a büntetés-végrehajtási szervezet összes intézkedése megfelel-e az irányadó jogszabályoknak és egyéb belső szabályoknak – csak az vizsgálható, hogy egy adott magatartás vagy mulasztás személyiségi jogsértést okozott-e vagy sem. Jelen esetben nem merült fel arra nézve semmilyen adat, hogy a felperest más elítéltektől bármilyen módon hátrányosan megkülönböztették volna az öltözködés, illetve a lábbelihasználat vonatkozásában. A Kúria szerint is az állapítható meg, hogy a felperes által ebben a körben megjelölt problémák nem lépik túl a fogva tartással szükségszerűen együtt járó kellemetlenségek körét, azaz nem valósítanak meg emberi méltóságot vagy egészséget sértő magatartást.

[69] A Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény 3. cikke értelmében senkit nem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) a magyarországi börtönviszonyokat érintő egyes határozataiban [név3 v. Magyarország – 15.707/2010; név4 v. Magyarország – 30.221/2006; név5 v. Magyarország – 52624/2010] az Egyezményben meghatározott 3. cikk megsértését olyan esetekben állapította meg, amikor alapvetően objektív adatok alapján rögzíthető volt a minimális élettér hiánya, a túlszűfoeltság, bizonyos alapvető higiéniai feltételek be nem tartása, illetve elmaradt egyes megbetegedések megfelelő kezelése, és ezzel a jogszerű fogvatartással elkerülhetetlenül együttjáró szenvedést meghaladta a fogvatartott személy esetében.

[70] A Kúria szerint a jelen esetben a felülvizsgálattal érintett körben ilyen szenvedés okozása a felperes sérelmére nem volt megállapítható. Az EJEB gyakorlatában az egészséghöz való jog és az emberi méltósághoz való jog megsértése a felülvizsgálati kérelemben megjelölteknél lényegesen súlyosabb esetekben állapították meg.

[71] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[72] Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés

2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdés, 2:43. § a) pont

2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) 83. §, 101. §, 146. §

A döntés elvi tartalma

[73] A büntetés-végrehajtási intézetet jogszabályok hatalmazzák fel az elítéltek egyes személyiségi jogainak korlátozására. Amennyiben a bv.-intézet magatartása a rá irányadó jogszabályi rendelkezések között marad, nem állapítható meg az elítélt személyiségi jogainak megsértése. Személyiségi jogsértés a bv.-intézet részéről akkor állapítható meg, ha az adott jogszabályi kereteket túllépi, önkényesen jár el és az okozott sérelem az elítélt személyiségének lényegét érinti.

Záró rész

[74] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásra nézve költségigényt nem terjesztett elő, ezért arról rendelkezni nem kellett.

[75] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés alapján megállapított mértékű 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték – mivel a pervesztes felperes személyes költségmentességben részesült - a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[76] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. január 22.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró